67. številka. Trst, v četrtek 5. maja 1898. Tečaj XXIII.
(Večerno izdanje)

„Edinost"
izhaja **dvakrat na dan,** razun nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljkih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:
Obe izdanji na leto . . . gld. 21·—
Za samo večerno izdanje . „ 12·—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po **3** nvč. večerne številke po **4** nvč.; ponedeljske popoldanske številke po **2** nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

GLASILO
POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST" ZA PRIMORSKO.

Telefon štv. 870.

Stane 4 nvč. V edinosti je moč!

Oglasi
se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi i. t. d. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo **uredništvu.** Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravništvo.** Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia štv. 12. **Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov** v ulici Molin piccolo štv. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik. Lastnik konsorcij lista „Edinosti". Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti" v Trstu.

Novejše vesti.

London 4. Madridski dopisnik »Morning-poste« je imel pogovor s kraljico regentinjo Španjsko. Ista je rekla, da je globoko ganjena po simpatijah, ki jih goji malone vsa Evropa za Španjsko v teh bolestnih trenotkih.

London 4. Reuterjeva pisarna javlja iz Lizbone, da je došlo tjakaj vesti, glasom katerih se je španjsko brodovje zaobrnilo, da se združi z mornarico, stoječo kraj Kapverdiških otokov, (ti otoki so blizu obrežja Afrike in so last Portugalske.) Združeno brodovje odpluje potem v amerikanska vodovja.

London 4. »Dayly Chroniele« javlja včeraj iz Keywesta: Amerikanska topnjača »Wilmington« je streljala včeraj na oddelek španjske konjice nekoliko zapadno od Havane. Vrgli sti se dve krogli razstreljivki in sti ubili 20 konjikov.

Gibraltar 4. Včeraj je došla sem iz Malage jahta »Lady Clemel« ter je sporočila, da je morala zapustiti Malago, ne da bi bila dobila zdravstveni certifikat, ker je tamošnje prebivalstvo napadlo možtvo ladije in je obsipalo kamenjem. (Malaga je mesto v južni Španjski.)

Washington 4. V včerajšnji seji finančnega odseka je izrazil tajnik vojne svoje menenje, da bode zadoščalo 150 milijonov dolarjev, da se pokrijejo izredni stroški vojnega oddelka za leto dnij.

New-York 4. Iz Kingstona poročajo, da je sodrga v San Jago de Kuba napala angleškega konzula Ramsdena. V silobranu je konzul ubil jednega Španjca, vsled česar so ga zaprli.

New-York 4. »New-York Herald« javlja, da se je včeraj začelo veliko gibanje amerikanskega brodovja. Nadaljnjih sporočil ne dovoljuje cenzura. Vojni svet je sklenil, da je potrebno uničiti španjsko brodovje, še predno se vzame Havana. Komodore Sampson je poskusil, da bi se sprijel z španjskim brodovjem, predno isto pride do kake postaje za nakladanje oglja in more napasti amerikansko obrežje.

New-York 4. Iz Keywesta javljajo, da je došla tjakaj iz vodovja pri Havani večina ladij amerikanskega brodovja, da nalože oglja.

Berolin 4. Tukajšnji politiški krogi sodijo, da vprašanje Filipin utegne postati sčasoma važneje, nego ono Kube. Menijo pa, da se isto reši ugodno za Španjsko. Dosedaj še ni bilo nikakega izražanja menenj med vlastmi, ker iste hočejo poprej natanjčno poznati nakane vlade Zjedinjenih držav.

Madrid 4. Po vsej Španjski vre močno. Nevarnost, da nastane vojna med državljani, je velika. Ta nevarnost je huja, nego ona, ki prihaja od vojne z Zjedinjenimi državami. Mnogi sodijo, da je dospel začetek koncu sedanje dinastlje na Španjskem. Neki diplomat je izrazil svoj dvom, da bi mladi kralj Alfonso kedaj prišel na prestol. Zmešnjavo povspešujejo namenoma Karlisti in republikani.

Madrid 4. Med včerajšnjimi nemiri so zapalili nekoliko hiš. Izgredniki so poskusili tudi, da bi osvobodili jetnike. Oblasti so zaprle mnogo oseb. V Velayoso je bilo oplenjenih nekoliko prodajalnic. Vojaštvo je poseglo vmes. Nekoliko oseb ranjenih. Proglasilo se je obsedno stanje. Bande, ki se potepajo po pokrajini Valencija, so bile razpršene. V Caceres je prišlo do izgredov, ali kmalu se je napravil zopet mir.

Madrid 4. V Valenciji je bilo hudih izgredov, katere so provzročili republikani. Del izgrednikov je udrl v stanovanje sindaka, kjer je ukradel 20 milijonov realov.

Madrid 4. Guverner iz Valencije je brzojavil, da se je v vasi Catadan, ki šteje 1300 prebivalcev, ustanovila oborožena banda, sestoječa iz 12 mož, katero proganjajo orožniki. Guverner je dobil pooblastilo, da proglasi obsedno stanje. V Talaveri so nastali nemiri vsled naraščanja cen kruhu. Orožnike so vsprejeli kamenjem. Odšlo je vojaštva tjakaj.

Madrid 5. Tu se govori, da je kraljica regentinja izjavila svojo nakano, **da položi regentstvo,** ker ne more nositi teže vladarstva v teh hudih časih. Do tega sklepa da je prišla kraljica z ozirom na antidinastiške pojave po deželi.

Javni shod
političnega društva „Edinost"
dne 1. maja v Barkovljah.

(Dalje.)

Gosp. Cotič je nadaljeval:

Rekel sem, da občina izdaja mnogo po okolici v namene, ki ne le da niso koristni, ampak so še škodljivi v kulturnem in narodnem pogledu.

Tu imamo naše šolstvo. Na to stran se bahajo gospôda še posebno. Temu se je le čuditi, kajti ravno naše šolstvo je jedna najžalostnejih strani v knjigi naših razmer. Saj sem vskliknil že popred, da za razvoj šolstva in ljudske izobražbe ni odločilno dejstvo, da je kje krasnih, odviše luksurijoznih palač, kajti odločilen je duh, ki veje v šoli. Zistem v naših šolah pa je napačen, krivičen in škodljiv pravemu namenu šolstva, ker drzno prezira prvo, povsodi veljavno, od prvih šolnikov in vzgojevateljev pripoznano pedagogično načelo: vsej nadaljnji vzgoji bodočega človeka treba postaviti temelj v materinem jeziku! (Odobravanje in živio-klici.) Proti temu zdravemu in vzvišenemu načelu se greši v Trstu sleherni dan, povsodi, in se greši — vedoma, hoté in služé poznanim namenom: namenom raznarodovanja slovenske mladine, namenom poitalijančevanja! (Splošno odobravanje in klici: Pripraviti bi hoteli okolico za bližnje kraljestvo.) Ta namen imajo italijanske paralelke po naši okolici (Tako je!), namen, ki je — kakor že rečeno — v dijametralnem nasprotstvu s pravim namenom šolstva. Zato pa je res, da denar, ki se troši za te paralelke, ne le da ne donaša nikake koristi okoličanom, ampak še škodo v kulturnem pogledu. V imenu naše izo-

PODLISTEK. 89

PREDNJA STRAŽA.

ROMAN.

Poljski spisal Boleslav Prus. Poslov. Podravski.

Pri Polžu so se ob času nevihte zbrali vsi v prvi sobi. Ovčar je zeval na čelešniku; poleg njega je Magdalena pestovala v suknjo zavito siroto, prepevajoča jej s tihim glasom: a, a, a!... Gospodinja je hodila iz kota v kot, jezna radi tega, da ji je dež pogasil ogenj na ognjišču, Polž pa je gledal skozi okno, ugabije: če mu mar nevihta ne ugonobi setve?... Samo Andrejček je bil vesel; zdirjal je pred hišo, da ga je zmočil dež do poslednje niti; na to pa je s smehom pritekel v sobo nagovarjat Magdaleno in Stanka, naj gresta žnjim.

»Pojdi Stanko!«, je dejal, tiraje brata za roko. »Dež je tako topel, da ha!... Ko te opere nekoliko, postaneš takoj veselejši...«

»Pusti ga«, se je oglasil oče, »ker on je čemeren«.

»Pa tudi sam ne dirjaj po dežju, ker sicer mi zaliješ vso sobo«, je omenila mati.

V tem hipu udari strela.

»Beseda je postala meso...«, zašepeta ženska. Magdalena se je prekrižala, Ovčar se je pomencal oči, toda na to znovič jame dremati. Polž pa zamomlja:

»Nekje blizo...«

Andrejček je smehom poslušal gromov ropot. Nakrat zakliče:

»To vam je hrup!... Ko bi iz desetih pušk vstrelil, bi še tako ne zagromelo. Prizanese ti Jezus, ne boj se!»

»Tiho, bedak«, razjari se mati, »ker še v tebe vstreli«.

»Naj streli«, odvrne ošabno fant. »Ko me vzamejo k vojakom, bodo še huje streljali, a nič se mi ne zgodi«...

In znovič je zdirjal pred hišo, da bi se takoj zopet vrnil moker od nog do glave.

»Ta paglavec, Andrejček, ničesar se ne hoji«, je dejala že nekoliko obodrena mati, pogledavši moža.

Polž pomigne z rameni

»Ali on ni kmet?...«

Ovčar je dremal ter se včasih branil muham. Zunaj pa je nastal potop; grmelo je brez prestanka; blisk se je vžigal na vseh točkah neba.

V tej tolpici ljudij z jeklenimi čutnicami, kjer je jeden mislil na svojo sestro, drugi spal, a tretji zabaval se z nevihto, bil je vendar jeden, ki je s vsem svojim bitjem začutil okrutnost nevihte. To je bil Stanko, kmečki otrok, ki je bil nepoznanega vzroka — nervozen.

On je ob enem s tiči že naprej čutil bližajočo se nevihto ter se od jutra potikal po hiši zaspan in nemiren. Gledajoč v oblake, je uganil, da imajo nekako posvetovanja ter se domislil slabih namenov. On je čutil bolečino trave, katero je zbijal dež ter trepetal pri misli: kako hladno mora biti zemlji, zaliti z vodo. Ozračje prenasičeno z elektriko, ga je zbadalo po vsem životu; bliski so mu jemali pogled in vsak udarec strele, zdelo se mu je, da ga zadeva v glavo in srce.

Stanko se ni bal ujme, samo trpel je od nje in trpeč premišljeval: od kod se jemljejo in zakaj tako strašne reči na svetu?

Bilo mu je zelo hudo. Včasih je zaprl oči, da ne bi videl bliska, toda takrat se mu je zdelo, da vidi blisk znotraj v sebi in jelo ga je biti strah. Včasih si je zatisnil ušesa, da ne bi slišal groma, toda za neizmerno občutljiv sluh bilo je sredstvo brezuspešno. Hodil je torej iz prve sobe v stransko sobo, pa zopet nazaj, kakor zmešan. Včasih je pogledal skozi okno, ali brez vzoka odpiral vrata v vežo, ali pa legel na klop. Bilo mu je hudo, povsod hudo, zlasti tam, kjer nihče ni gledal nanj.

(Pride še.)

bražbe, v imenu ljudskega napredka po tržaški okolici in tudi v imenu človekoljubja moramo torej protestovati vedno in vedno proti ekzistenci italijanskih paralelk na slovenskih tleh in za slovensko ljudstvo. (Viharna pohvala.)

Ali gospodje se ne zadovoljujejo samimi italijanskimi paralelkami. Naj bi že bile te laške nebodijihtreba, ako bi se otroci ne dovajali istim načinom, kakor se to dogaja v resnici: ako ne bi bilo nikakega pritiska, ko se ima odločiti oče, da-li vpiše otroka v slovenski ali v italijanski oddelek. Naj bi že bilo, ako bi ne bilo nikakega moralnega nasilja, ki jemlje starišem svobodno voljo! Ako je že tu pa tam po okolici kakov zaslepljenec, ki meni zares, da njega otrok more najti sreče le v odpadništvu, le v odtujenju od svoje lastne krvi: v valovju tujstva — zgodi se njegova volja!! Ali koliko otrok po naši spodnji okolici sedi po laških oddelkih proti notranji želji starišev, le vsled groženj in obljub?! Saj vam ni treba pripovedovati, ker veste sami dobro, kaka sredstva so v rabi, ki povspešujejo upisovanje slovenskih otrok v italijanske oddelke. Nočem se spuščati v označevanje posamičnih sredstev takih, ker bi, četudi nehoté, moral postati oster, morda preoster. Zato hočem preiti k svojemu glavnemu namenu ter konstatujem žalostno posledico, ki jo ima za izobražbo našega ljudstva dejstvo, da v naših šolah ni prostora za gori označeno, jedino pravo pedagogično načelo, posledico, ki jo je zabeležil že dr. Gregorin, opiraje se na uradno statistiko, v svoji poznani, izborni brošuri o šolskem vprašanju tržaškem: da na vsem Krasu, kjer baje bivajo »ščavi« in inferijorno pleme, ga ni šolskega okrožja, ki bi imelo toliko otrok, ki ne zahajajo v šolo in toliko otrok-analfabetov, kolikor jih ima ravno naše tržaško ozemlje. (Čujte! Čujte!) To dejstvo je najkrasneja ilustracija našega šolskega zistema. (Ploskanje.) Mar niso torej razmere, ki so ustrojile in ki nam vzdržujejo takov zistem, res kvarne v kulturnem pogledu?! Ali ni kriv ta zistem — in jedino on — da sicer bistri okoličan ne napreduje vštrieno z drugimi državljani?!

Kričeče kriviee porajajo nam Slovencem tržaške razmere zlasti tudi v narodno politiškem pogledu. To so razmere, ki proglašajo politiško in narodno brezpravnimi nas Slovence na tržaškem ozemlju. Te razmere provzročajo, da tu na tem ozemlju ne more priti do veljave zakon, proglašujoči ravnoprávnost vseh jezikov v šoli, v uradu in v vsem javnem življenju. (Pritrjevanje.) Da, v zadnji čas se je storilo še korak dalje: tudi v cerkvi bi nas hoteli proglasiti brezpravnimi. (Vsklikanje ogorčenja.) Gospodovalna stranka v Trstu se postavlja izven zakona, ona noče pripoznati tu v Trstu veljave avstrijskih temeljnjih zakonov. To so italijanski poslanci pripoznali ravno te dni v neki izjavi svoji, ki je vzbudila strmenje vseh pošteno mislečih ljudij. Videči, kako nesrečni narodni prepiri onemogočujejo v dunajskem parlamentu vsako delo za splošni blagor: za povzdigo stiskanega kmečkega stanu, za podporo ginečemu malemu obrtniku, za povspeševanje trgovine, za povzdigo omike, nravnosti itd. itd., razmišljajo patrijotični možje, kako bi se dali ublažiti narodnostni prepiri? Željo po miru goje še posebno na najvišem mestu. Leta so že minula, ko je naš blagi, za vse jednako skrbeči in vse ljubeči vladar Fran Josip I. vskliknil prvemu svetovalcu svojemu: **Naredite mi mir med mojimi narodi!** Toda strast ni hotela slušati tega cesarskega, očetovskega opomina in zlo je danes hujše, nego je bilo kedaj: prilezlo je na vrhunec!

Toda, da se povrnem k predmetu. Sedaj gre za to, da se imenuje v parlamentu odsek iz vseh strank, ki naj bi se posvetoval o načinu, kako ublažiti narodna nasprotstva, katerim je glavni vzrok jezikovno vprašanje. Ko pa so vse stranke označile svoje stališče ozirom na to vprašanje, ni mogel molčati jedini italijanski klub: povedal je tudi on svojo! Ali ne vprašajte me: kako?! Čujte in strmite! Italijani menijo: da, dobro bi bilo, da se uredi jezikovno vprašanje; celó koristno bi bilo za Italijane v Tirolu in Dalmaciji, da poseže vmes osrednji parlament, samo v Trstu ne sme priti do jezikovnih sprememb! (Čujte! Čujte!) Jezikovni zakon naj le velja za vse dežele, za Trst pa ne sme veljati! Tu smo sploh mi le Italijani — zakon!! Kjer bi zakon mogel donašati dobička Italijanom, tam se celó mora uvesti, tu v Trstu pa, kjer bi mogel isti zakon pomagati do pravice tudi Neitalijanom, naj bi ne veljal, tu naj bi imeli Italijani svoj privilegij!! Ali je čudo, da se je ves svet smejal taki izjavi in da so italijanski poslanci blizu tam, da jih nikdo več ne bode smatral resnimi?!

Ali mi se ne moremo smejati, ko smo izročeni na milost in nemilost ljudem, ki odklanjajo državne zakone, ki nam kratijo najjednostavnejo dobroto ustave. Ko mislimo na te tužne razmere, obupati bi morali. Kamor-koli se oziramo, povsodi nam se režé nasproti tržaški odnošaji: lasciate ogni speranza!! Ali mi ne obupujemo vendar, ker verujemo v zmago pravice in pametnega spoznanja, ker smo uverjeni, da spoznanje pravih državnih koristi prisili sleduji avstrijske državnike, da zagrome našim hegemonom: tudi v Trstu morajo veljati zakoni avstrijski, tudi v Trstu mora vladati — pravica vsem!! V tej nadi in v tem uverjenju se hočemo boriti še nadalje, zakonitimi sredstvi sicer, ali brezobzirno, proti — tržaškim odnošajem. Završil sem. (Ploskanje in živio-klici.) (Pride še.)

Dopisi.

Iz Marezig pri Kopru. (Izv. dop.) Dolgo smo pričakovali, predno je c. kr. namestništvo v Trstu potrdilo in nam doposlalo pravila našega novovstanovljenega pevskega in bralnega društva.

Te dni je bil sklican občni zbor, katerega se je udeležilo lepo število naših mož. Poročilo tajnika o dosedanjem delovanju začasnega odbora se je vzelo zadovoljstvom na znanje. Iz tega poročila posnemam to-le:

Prvotna misel nekaterih cerkvenih pevcev je bila, da se ustanovi pevsko društvo. Na osnovalnem posvetovanju je bilo pa določeno, naj se ustanovi pevsko in bralno društvo. Pri tem je tudi ostalo.

Da je zanimanje za društvo veliko, razvideti je iz tega, da je že sedaj pristopilo društvu 26 udov pevcev, 12 pevk in 42 podpornih členov.

V odbor so bili izvoljeni: predsednikom Josip Sabadin iz Marezig; podpredsednikom Ivan Sabadin iz Sabadinov; tajnikom Anton Sabadin iz Sabadinov; blagajnikom Ivan Plahuta iz Krmcov in knjižničarjem Josip Sabadin iz Sabadinov.

Na občnem zboru je bil oduševljenjem in živio-klici vsprejet predlog, da se blag. gospod Vekoslav Spinčić, narodni zastopnik, imenuje častnim členom društva, v priznanje za njegov trud, kateremu se je zahvaliti, da imamo sedaj tukaj ljudsko šolo, kajti šola je pripomoček do naobrazbe, in to nalogo imajo tudi naša društva.

Istim navdušenjem je bil vsprejet predlog, da se imenujejo častnimi člani gospodje političnega društva »Edinost«, kateri so se udeležili in vodili volilni shod v Marezigah dne 15. novembra 1896. Ti gospodje so: prof. Matko Mandić dež. poslanec; Jos. Kompare, dež. poslanec; Aleš Gašperčič župnik v Marezigah; Josip Tomšič župnik v Pomjanu in M. Cotič, tajnik pol. društva »Edinost«. Ta shod je uplival toliko na naše može in mladeniče, da morajo biti hvaležni največ tem gospodom, da se je društvo ustanovilo; drugače najbrže ne bi bilo prišlo še do tega. Že na shodu je bilo našim mladeničem zelo hudo, da niso mogli pokazati kaj boljšega. No, besede gosp. dež. poslanca Kompareta — »Glasovi so dobri, šole še manjka«, niso ostale brezuspešne. Danes smo že mnogo na boljšem.

Častnima članoma sta bila imenovana tudi gg. župnik Planinšek in A. Trobec. Prvi kakor predsednik bivše čitalnice v Marezigah in drugi v priznanje zasluge, da je odgojil tako vrlega in za narod unetega sina, kakoršen je tukajšnji učitelj v šoli, ki je obenem pevovodja našemu društvu.

Občni zbor je sklenil nadalje, da je odposlati političnemu društvu »Edinost« ta-le pozdrav:

»Občni zbor pevskega in bralnega društva v Marezigah izreka vrlim tržaškim rodoljubom svojo zahvalo za požrtovalnost, s katero so pripomogli in povspešili ustanovitev našega društva.«

Svojemu novemu častnemu članu, preč. gosp. župniku A. Gašperčiču, so priredili pevci zvečer podoknico.

Ta dan je bil v nas vsakdo vesel in zadovoljen. Tako se je zvršil prvi občni zbor. Dal Bog, da bi se naše društvo razevitalo lepo in vstrajalo dolgo dolgo let.

Ti pa, draga »Edinost«! Razkrivaj grde spletke in hudobna sredstva, s katerimi naš hoče ugonobiti naš zakleti sovražnik ter odbijaj njega navale. Sporočaj našim bratom o tužnem položaju v Istri in ostali Sloveniji, tako dolgo, dokler ne pride dan, ko porečemo: Padli so okovi, rešeni smo, vstali smo!

Politični pregled.

K položaju. — Včeraj je imela svojo sejo parlamentarna komisija desnice. Razprava se je vršila o nečuvenem nastopu barona Dipaulija, oziroma o njega zahtevi, značujoči udarce v obraz vsem slovanskim skupinam, o zahtevi namreč, da se nemudoma in brezpogojno odpravijo jezikovne naredbe. Vsi govorniki, tudi člena katoliške ljudske stranke, Ebenhoch in Karlon — kateri poslednji da je navlašč prihitel na Dunaj — da so brezpogojno obsojali postopanje Dipaulijevo. Ebenhoch in Karlon da sta povdarjala tudi, da Dipauli ni obvestil nikogar o tem, kar nameruje, da torej ni imel pravice zahtevati, da se odpravijo jezikovne naredbe. Da tudi slovanski člani komisije niso baš hvalili gosp. barona, se umeje ob sebi.

O seji se je izdal oficijelni komuniké, ki izjavlja na željo barona Dipaulija, da niso resnične vesti, ki so jih širili nekateri listi o postopanju nemške katoliške ljudske stranke ob vprašanju zatožbe grofa Badenija, kajti baron Dipauli da je naznanil že s prvega začetka, da se rečena stranka vzdrži glasovanja. Tudi to da ni res, da bi bil Dipauli delal kake obljube glede volitve v dotični odsek in da bi bil prelomil to obljubo.

Desnici pripadajoči člani odseka za obtožbo Badenijevega ministerstva so imeli posvetovanje, da določijo modus procedendi. Načelništvo so ponudili soglasno posl. Berksu, kateri pa je odklonil ponudbo z ozirom na svoje zdravje. Odsek je volil načelnikom grofa Palffyja. Koj, ko se je sešel odsek, so nacijonalci Sylvester, Pessler in Hofmann-Wellenhof protestovali proti temu, da so mej člani odseka tudi poslanci, kateri so podpisali lex Falkenhayn, a so milostno dovolili, da ostanejo v odseku tisti, ki so glasovali za lex Falkenhayn. Ta nemškonacijonalna logika je obudila občno veselost, ker so nemški nacijonalci sami z litografiranimi listki glasovali za tiste poslance, proti katerim so zdaj protestovali.

Ničesar se ne ve, da-li se jutri izvrši razprava o jezikovnih predlogih, oziroma da-li se bode vršila jutri volitev jezikovnega odseka, kajti nič ni čuti, da bi se bilo odpovedalo besedi toliko število članov, kolikor bi trebalo, da se skrči razprava v toliko, da se privede jutri že do zaključka.

Govori se, da ostane državni zbor zbran tudi med zasedanjem delegacij, samo da se bodo seje vršile v daljših presledkih.

Državni zbor. V nadaljevanju razprave o jezikovnih predlogih je prvi govoril češki »divjak« Vašaty. Isti stoji na vse drugačnem stališči, nego pa ostali poslanci iz Češke. On zahteva, da se takoj odpravijo jezikovne naredbe ter da se izvede popolna jednakopravnost na Češkem. Govornik se je izjavil tudi proti imenovanju jezikovnega odseka. Za njim je govoril slovenski posl. dr. Gregorec. Govornik je izvajal, da Slovenci že desetletja govoré tu gluhim ušesom. Avstrija — kakor vse mnogolične države — mora zakonito rešiti jezikovno vprašanje in sicer tako, kakor se je zgodilo v Belgiji in v Švici, kjer vlada narodni mir. Zbornica naj prizna nujnost jezikovnih predlogov in naj le-te izroči odseku 48 članov. Govornik se je izjavil proti uvedenju nemščine državnim jezikom, je menil pa, da bi se nemščini lahko pripoznalo neko posebno stališče, a to se mora zgoditi le dobrovoljno in ne po sili. Ako so narodne manjšine kje potrebne varstva, je to gotovo na Štajerskem, Koroškem in v Primorju. (Glede Primorske treba že nekoliko popraviti to izjavo, kajti tu smo tlačeni mi, ki smo — v večini! Izvajanja govornikova o možnosti, da se nemščini pripozna neko posebno stališče, so baje izzvala oporekanja od strani Čebov in pohvalo od strani Nemcev. Ume se, da se moramo vzdržati vsake opazke, dokler nam ne bode znano avtentično besedilo Gregorčevih izvajanj. Op. uredn.)

Za Gregorcem sta govorila Malorus posl. dr. Okuniewski in maloruski socijalni demokrat

Jarosievič. Oba sta tožila o zapostavljanju Malorusov v Galiciji.

Razprava se je pretrgala. Predloženih je bilo več interpelacij. Važna je bila ona posl. Vukovića in tovarišev do ministrov finance in trgovine, da-li ne mislita — kakor sti tako storili Francija in Italija —, v sporazumljenju z ogersko vlado, odpraviti vsaj začasno carino na žito?! Posl. Resel je interpeloval radi neke zaplembe lista »Delavec« v Trstu. Danes je zopet seja.

Reško vprašanje. Včeraj se je sešel zopet novoizvoljeni občinski svet, da si izvoli župana. Galerija je bila natlačeno polna skoraj izključno državnih uradnikov. Na ulicah pa je bilo vse polno ljudij. Policija je na daleč zaprla ulice do mestne hiše. —

Ob 6. uri je odprl sejo grof Dedomini. Svetovalec Kuscher je predlagal najprej, naj se izprazni galerija, kar se je zgodilo počasi. Potem se je pričela volitev župana. Od 55 glasov je dobil dr. Maylender 27, vitez Milcenich 26, 3 glasovnice so bile prazne. Ker ni dobil nobeden predpisane večine glasov, se je volitev ponovila. Takrat pa je dobil Maylender 34 glasov, Milcenich samo 19, dve glasovnici sti bili prazni. Po dovršeni volitvi se je dvignil guverner, da izjavi: »Ker je že zopet izvoljen dr. Maylender, kar se mora smatrati kakor upor proti ustavi in zakonom, in ker ne more vlada potrditi nobene izvolitve s pogoji, razpuščam ta mestni zastop v imenu kraljevske vlade.«

Guverner je odšel razburjen, svetovalci pa so pozdravljali navdušeno Maylenderja. Redarstvo je komaj zadržavalo množico. Zaprtih je bilo 5 oseb. Danes je bil menda imenovan vladni komisar.

Vojna med Španjsko in Zjedinjenimi državami. Iz Španjske prihajajo žalostne vesti. Hitro, le prihitro se uresničujejo besede, ki smo jih bili napisali predvčerajnjem, meneči, da huje od poraza, ki ga je doživelo španjsko brodovje pri Manili, bilo bi to, ako bi ta poraz tako omamil občutljivi, vročekrvni in razburljivi narod španjski, da bi sam jel zasajati ostrino v svoje meso. Iskrenim obžalovanjem in sočutjem beležimo danes vesti, prihajajoče iz Španjske, ki pravijo, da je nevarnost eminentna, da v Španjski ravno sedaj, (ko bi morali biti združeni vsi v ljubezni do domovine), omámljeni po prvem porazu, hoté pričeti vojno državljana proti državljanu in da razgrete množice pozabljajo na vnanjega sovražnika, stremeče po jednem jedinem cilju: po nasilnem prevratu na domačih tleh. Španjska kri je vroča in išče odduška. To je žalostna istina v teh resnih časih. Le tej vročekrvnosti, le tej posebni lastnosti latinskih narodov, da se navdušujejo radi, a tudi obupujejo radi, je pripisati, da visoko precenjujejo svoj doživeli prvi poraz in si s tem postajajo največi sovražniki — sami!

General Weyler, ki je morda najbolji poznavatelj razmer v Ameriki, je povdarjal v svojem nagovoru do besneče množice, da se da vse popraviti! A tudi drugi veščaki po dunajskih listih se ne čudijo prav nič, da so pri Filipinih Španjci doživeli poraz. Ti krogi menijo celó, da bi bili morali Španjci vzeti že v svoj prvoten račun, da na Filipinih ne zmagajo, kjer je bilo amerikansko brodovje veliko močneje že po številu; kar pa se dostaje kakovosti, ni bilo niti primere med obema mornarnicama. Španjske ladije so bile sami stari nerabni tipi, dočim so imeli Amerikani same nove ladije. Jedino, kar grajajo veščaki na španjskem brodovju na Filipinih, je to, da je isto bilo toliko neprevidno, da se je sploh spustilo v odprto bitko, mesto da bi se bilo izogibalo.

Možnost torej ni izključena, da premaganci pri Filipinih postanejo zmagovalci na glavnem pozorišči: v kubanskem vodovju. Saj glavno in najbolje španjsko brodovje ni še bilo v ognju. Položaj je resen, ali obupen še ni, toda obupen postane, ako pride do tega, česar se je bati: do boja med državljani v Španjski sami, do ustaje in revolucije. Zato treba smatrati usodnimi današnje vesti o „bandah ustašev«, o pobojih, izgredih in požiganjih po raznih krajih Španjske. Uboga kraljica! Komu se ne bi smilila visoka žena, ki mora nositi težo vladarstva v takih trenotkih, ko jej preti sovražnik od zunaj in jej grozi še nevarneji sovražnik tikom nje, v deželi sami!

Domače vesti.

Imenovanje. — Minister pravosodja je imenoval sodnega adjunkta Josipa Minio na deželnem sodišču v Trstu državnega pravdnega namestnikom istotam.

Izredno odlikovanje. — Kakor poroča »Wiener Zeitg.« od dne 27. t. m., je Nj. veličanstvo presvitli cesar z Najvišjim odlokom od dne 6. aprila dovolil ljubljanskemu lekarnarju Gabr. Piccoli-ju, da sme vsprejeti in nositi od Njega svetosti papeža Leona XIII. podeljeni mu naslov papeževega dvornega založnika.

Smrt poštenjaka. V torek popoludne je preminol v narodnih delavskih krogih občepoznani delavec-narodnjak Andrej Benčina.

Pokojnik je bil poštenjak v pravem pomenu besede. Bil je pa tudi naroden skozi in skozi. V času, ko se je ustanovilo prvo demokratično društvo, »Confederazione operaia«, bil je res odbornik istega, toda le toliko časa, da je proučil lahonske nakane tedanjih prvakov socijalizma v Trstu. Opravljaje razne častne službe v »Delal. podp. društvu« je bil obče poznan in priljubljen. Imel je za delavca nenavaden dar govora, kar mu je dobro služilo na raznih narodnih in društvenih shodih.

Pogreba se je udeležilo lepo število pok. tovarišev s predsednikom »Delalskega podp. društva« na čelu.

Mi narodni delavci Ti ohranimo, dragi Andrej, trajen spomin, želeči, da bi edini Ti sin nadaljeval Tvoje delovanje v prid ljubljenega in ob ednem zatiranega naroda našega.

Počivaj v miru tam gori, nad zvezdami!

Prijatelj.

To že ni več drzno, ampak je nesramno! Neoficijelno glasilo mladih duhovniških reformatorjev javlja danes v tonu kakega službenega komunikeja, da na znano zloglasno spomenico 89 laških duhovnikov je obljubil škof Šterk zahtevani odgovor, čim se povrne s kanoniške vizitacije, torej v dveh, treh tednih. Pričakujoči ta odgovor, so sklenil dotični duhovniki — tako stoji v »Piccolu« črno na belem —, da zaustavijo za sedaj vsako nadaljnjo akcijo na viših cerkvenih oblastih!!

Do take nesramnosti so torej že dospeli reformatorji!! Ali je možno, da pojde še dalje tako, ne da bi zagrmel iz škofijske palače »Quos ego«, spremljan po primerni — kazni?!

„I piranesi a Venezia“. Piranci v Benetkah! Pod tem mnogo obetajočim naslovom je poslal danes »Piccolo« v svet zopet jedno svojih neslanosti! Kakor so ta laška gospoda veliki v svojem nasilju, svoji brezobzirnosti in svoji brutalnosti, tako so v svojih demonstracijah često neslani, majhni, pritlikavi do smešnosti. Ker nočejo ni čuti o kaki dotiki s škofom Šterkom — tako pripoveduje »Piccolo« —, namerovali so Piranci s prvega, da bi poslali v Poreč svojo deco, kjer naj bi isto birmal škof Flapp. Zdaj pa so odločili — da prihranijo škofu Flappu morebitnih neprijetnosti, — da pošljejo svoje otroke naravnost v Benetke na parniku, navlašč najetem v ta namen. Otroke naj bi spremljala dva — kanonika, a birmal naj bi jih sam patrijarh v Benetkah.

Vsakdo ima pravico, da se more smešiti pred svetom v poljubni meri. Zato voščimo najsrečnejo pot v Benetke Pirancem, njih otrokom in obema kanonikoma, in pridodali bi le to jedino, iskreno mišljeno željo, da bi si gospôda ne nakladali sitnosti — povračanja v Avstrijo! Tako bi bilo ustreženo njim in nam: oni bi bili za vedno zavarovani pred dotiko z škofom Šterkom, mi pa pred dotiko ž njimi.

Odbor pevskega društva „Kolo“ nas prosi, da objavimo sledeče: Ker nam prihaja mnogo pritožeb od gospodov, ki niso prejeli vabila na koncert »Kola», čutimo se dolžne izjaviti, da se vabila še razpošiljajo. Vendar pa prosimo že v naprej oproščenja, ako bi kdo slučajno ne dobil vabila, kar se lako dogodi ob tolikem številu vabil, ki jih je razposlati. Storili smo vse, kar nam je bilo mogoče, toda brez vsake pomote ni mogoče opraviti stvar.

ODBOR.

Odbor „Kmetijske in vrtnarske družbe družbe za Trst in okolico“ bode imel svojo redno sejo v petek dne 6. t. m. popoludne ob 2½ uri v pisarni ulica Geppa štv. 14., I. nadstr.

Brzojavni promet s Costa Rico in Manillo. C. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo nam javlja:

Za brzojavke, ki gredo v Costa Rico, brzojavna uprava ne daje nikakega jamstva.

Kabel mej Honkongam in Manillo je pretrgan.

Naznanilo. C. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo nam javlja: V prometu s Portorico se ne dopuščajo brzojavke v tajnem jeziku; izvzete so le diplomatične brzojavke.

Kakor se je prijavilo že, morajo biti brzojavke, ki gredo preko Keywesta na Kubo (izvzemši one, ki se brzojavljajo mej akreditovanimi zastopniki nevtralnih držav) v netajnem jeziku.

Zavarovalnica za slučaj nezgode in slovenska podporna društva. Pišejo nam: »Naša« zavarovalnica za slučaj nezgod je do neke meje državni zavod. Ista je namenjena za Primorsko, Kranjsko in za Dalmacijo. Toliko s Kranjsko, kolikor tudi Dalmacijo občuje ista v »potrebi« slovensko-hrvatski, samo za Trst noče poznati druzega, nego laški jezik. Res, da vsprejema slovenske vloge, kar pa nam ne more in ne sme zadostovati, ampak, porabiti moramo vsa sredstva, da prisilimo gospodo Cimadorije & comp. v to, da bojo ne samo sprejemali, ampak tudi odgovarjali v slovenskem jeziku.

To pa ne pojde tako lahko, ker so ti gospodje prefrigani, da jim bode težko priti do živega pred prihodnjimi volitvami. Tukajšnja slovenska društva so že storila korakov toda, brezvspešno. Ker niso hotela vsprejemati italijanskih dopisov, pomagali so si gospodje s tem, da pošiljajo sedaj vse po pošti! Ta »špas« stane lepe novce na leto, ali kaj je njim mari, samo da jim ne treba dopisovati v slovenskem jeziku!!

Kasa je močna že tako in tako, kar se razvidi iz takozvanih delavskih hišic na »Ponćani«, ki so lastnina zavarovalnice! Vedite, gosp. Cimadori, da tudi Vam pride »črni petek« in to morda še popred, nego si domišljate to. Naša slovenska društva, oziroma naše prvake, pa prosimo, naj store vse, kar se da storiti v dosego naše pravice in našega jezika v rečeni zavarovalnici.

Slov. delavec.

Efektna loterija mesta ljubljanskega. Kakor znano, je dovolil presvitli cesar po potresu toli prizadetemu mestu ljubljanskemu prireditev efektne loterije, katera je založena z 2700 glavnimi in stranskimi dobitki v vrednosti 100.000 kron. Prvi glavni dobitek v znesku 50.000 kron izplača se — ako bode lastnik dotične srečke zahteval to — v gotovini v zlatu. Čisti dohodek efektne loterije je namenjen zakladu za regulacijo ljubljanskega mesta. Z ozirom na občekoristno svrho te loterije in na nizko ceno srečk nadejati se je živahne udeležbe vseh slojev našega prebivalstva. Srečke se dobivajo po kroni (50 krajcarjev) v vseh tobačnih trafikak, loterijah in menjalnicah. Javno žrebanje se bode vršilo nepreklicno dné 4. oktobra 1898.

Sreča v nesreči! Včeraj v jutro je vozil neki voznik s parom konj gramoz po ulici »Giulia«. Ko je voznik zapiral zavoro, krenila sta konja z ceste na levo ter sta zadela ob steber tam stoječe svetiljke, ki se je prelomil in padel na tla. V ti nesreči je pa bila sreča ta, da je baš pod isto svetiljko stoječa deklica odskočila tako naglo, da je ni doseglo druzega, nego — strah. Ko bi bila ostala na mestu, bilo bi gotovo po nji, ker udarec je bil tako silen, da je porušil ves kamnati steber.

Pohajač.

Zgubljeno — najdeno. — Ivanka Angeli je našla včeraj na ulici 2 listka o zastavljenih dragocenostih, katera je izročila policiji.

ZALOGA POHIŠTVA

tvrdke

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Via Riborgo 21 in **Piazza vecchia 2.**

Zaloga **pohištva** in **tapetarij** vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče **ogledal, vsakovrstnih slik, zimnic** in **pogrinjal.** Na zahtevanje ilustrovan cenik zastonj in franko. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Samomor. Kranje Ana pok. Frana, udova 45 let, mati 2 otrok, bivajoča v ulici Belvedere št. 19, se je zadušila sinoči na stranišču z ogljenčevo kislino. Sodi se, da je najprej spravila otroka k počitku in potem se je podala v smrt. Vzrok samomora nam ni še znan. Na lice mesta sta prišla pol. oficijal Hassek in dr. Schaffer, kateri poslednji je potrdil nastalo smrt.

Policijske vesti. Policijski agent Titz je aretiral Mihajla V. iz Podgrada danes zjutraj ob 2½ uri in 16-letnega Ivana Jakliča trgovskega agenta iz Kočevja, ob 3½ uri zjutraj radi pohajanja.

Loterijske številke izžrebane dne 4. t. m. Brno: 56, 24, 21, 18, 30,

---

Koledar:

Danes v četrtek 5. maja: Pij V. papež; Angelj muč.
Jutri v petek 6. maja: Janez evangelist.

Solnčni:	*Lunin:*
Izhod ob 4. uri 23 min.	Izhod ob 7. uri 9 min.
Zahod „ 7. „ 31 „	Zahod „ 3. „ 19 „

Ta je 19. teden. Danes je 124. dan tega leta, imamo toraj še 241 dni.

Različne vesti.

Italijani hočejo — kruha. Po vsej Italiji vihra boj — za kruh! V Piacenci, Bolonji, Ankoni, Bari, so dobili vojaški poveljniki nalog, naj vzamejo v svoje roke čuvanje javne varnosti v dotičnih obsežjih. V Ascoli-Piceno so kričali kmetje po ulicah: »Kruha hočemo! Doli z spekulanti!« V Sovesina je razgrajajoča množica skušala zažgati javna poslopja. Vojaki so streljali na množico. 2 osebi sti bili ubiti, mnogo ranjenih. Tudi v Parmi je bilo izgredov.

Kraljevi dekret javlja, da se je odpravila carina na žito do 30. junija.

Zadnje vesti.

Dunaj 5. (Zbornica poslancev.) Finančni minister je predložil načrt zakona, s katerim se odpravlja obveznost delodajalcev za odtrgavanje davkov od nestalnih plač. Na to se je nadaljevala razprava o jezikovnih predlogih. Nemški naprednjak baron d' Elvert izjavlja, da Nemci — ako se nemščini prisodi pristoječe jej stališče — ne bodo delali ovire, ako hoče vlada spraviti državo zopet v pravi tir. Nemci so zložni in se ne umaknejo, ako bi vlada hotela storiti to pogreško, da bi prestopila v češko ali v kako drugo državno pravo.

Načelnik poljskega kluba, Jaworski, je izjavil, da bodo Poljaki — da-si se klanjajo avtonomističnim načelom — radi sodelovali na tleh državnega zbora za urejenje jezikovnega vprašanja.

Dunaj 5. Odgovor kvotne deputacije avstrijske na nuncij ogerske deputacie izjavlja, da je avstrijska deputacija zadovoljna z določenjem prispevkov za dobo 10 let, to je od 1. junija 1899. do 31. decembra 1908; nadalje se avstrijska deputacija — da-si ni pooblaščena za razpravo precipija — izjavlja pripravljeno, podpirati željo ogerske deputacije in sicer pod tem pogojem, da se v prispevkih, ki se imajo določiti, številkami označi dosedanje zakonito obremenjenje Ogerske. Ker iz nuncijev ogerske deputacije, doposlanih leta 1896., ni razvidno, kako se je takrat izračunala kvota, manjka vsake opore za sodbo o kvoti, izračunani od ogerske strani. Avstrijska deputacija ne more staviti nikakih novih predlogov, je pa pripravljena pogajati se nadalje ustmeno.

Dunaj 5. Italijanski klub je priobčil svojo izjavo, ki je naravnost neverjetna po svojih nečuvenih zahtevah.

Dunaj 5. Položaj v parlamentu se je pojstril, ker zahtevajo Nemci, da se nemudoma odpravijo jezikovne naredbe. Schönererjance Iro je izustil danes v seji nastopne veleizdajske besede: Zjedinjenje, proglašeno v Versaillesu (na Francozkem) še ni popolno. Nadejamo se pa, **da v nedaljnjem času bodo združeni vsi Nemci v jedni državi.**

New-York 5. Vojni načrt amerikanski grebaje za tem, da si Amerikanci prisvoje otok Portorico, katerega bi si obdržali za vedno kakor postajo za nakladanje oglja in postajo mornarnice.

London 5. Reuterjeva pisarna javlja iz S. Francisco, da je predsednik otoka Havaii, Dole, stavil ponudbo predsedniku Mac Kinleyu, naj Zjedinjene države prevzamejo Havaii, da bodo imele ta otok kakor oporo v vojni proti Španjski. Havaii bi lahko dajal amerikanskim ladijam tudi oglja in drugih potrebščin.

Madrid 5. Angleški poslanik je došel včeraj v Madrid in bode imel danes pogovor z španjskim ministrom za vnanje stvari. Temu pogovoru se pripisuuje velika važnost.

Madrid 5. Uporno gibanje po Španjski se širi, izgredi nadaljujejo. Tu se boje, da uporniki porežejo brzojavne žice po vsej deželi.

London 5. Odnošaji na Kubi so vsi obupni. Živeža pomanjkuje tako, da vojaki dobivajo le po pol porcije. Vse nade se opirajo sedaj na španjsko brodovje v Atlantiškem morju, da isto prodere blokado in da osvobodi otok iz sedanjega stanja. Tudi iz notranjosti otoka prihajajo žalostne vesti, ustaja se širi bolj in bolj. Žene in otroci da prosijo slehernega dne generala Bianko — kruha. Raje naj se uda, nego da jih pusti umreti od gladu.

Trgovinske vesti.

Budimpešta. Pšenica za maj-juni 14·15—14·20. Pšenica za september 10·57 do 10·59. Oves za spomlad —·—·—. Rž za september 8·03 do 8·05. Koruza za maj-juni 1898. 6·03 do 6·04.

Pšenica: ponudbe in povpraševanja slabe — Prodaja 18.000 meterskih stotov. Vreme: megleno.

Havre. Kava Santos good, average za maj 35·75 za september 36·50 frankov za 50 kgr.

Hamburg. Santos good average za mesec maj 29·70 za juli —·— za september 30·25 za december 30·75

Dunajska borza 4. maja 1898.

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	102·10	102·10
„ „ v srebru	101·50	101·75
Avstrijska renta v zlatu	121·10	121·10
„ „ v kronah	101·80	101·90
Kreditne akcije	357·35	358·10
London 10 Lst	120·75	120·70
Napoleoni	9·55	9·55
20 mark	11·77	11·77
100 ital. lir	44·50	44·50

Jaz podpisana izjavljam, da sem za-se in sodediče prevzela vodstvo

prodajalnice jestvin
v Sv. Ivanu

pokojnega svojega soproga **Josipa Gasperčiča** ter se priporočam p. n. občinstvu.

Ana vdova Gasperšič,
roj. Kocjan.

Pomladansko zdravljenje.

ZDRAVLJENJE KRVI
Čaj „Tisočerni cvet" (Milleflori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Ai due Mori" v TRSTU, veliki trg.

Tudi za 55 nvč. v markah dopošlje se franko.

Zavod za uniformiranje in civilna krojačnica
Frana Jiras
ulica Caserma 9 — v Trstu — ulica Caserma 9
Priporoča se
za napravo uniform in civilnih oblek.
Postrežba poštena.
Zaloga vseh vrst za uniforme po tovarniških cenah.

Na zahtevanje cenik in prospekt.

Prva tržaška tovarna

aparatov za napravljanje plina acetilen
tvrdke ROCCO & C. v ulici Sanità št. 9.

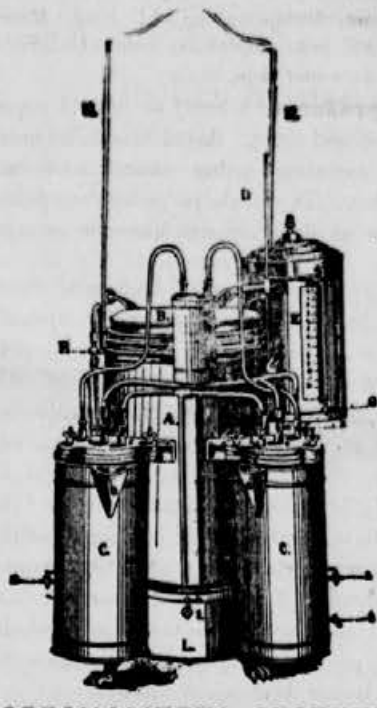

Autorizirani instalaterji plina, vode in plina acetilen.

Aparat na acetilen od Josipa Rocco, patentiran v Avstro-Ogerski je absolutno najbolj praktičen in gotov, lahko rabljenje ne eksplodira, vsprejet od različnih zavarovalnih društev. Vsprejemajo se vsakovrstne kompletne naprave za hiše, restavracije, gledališča in mesta pod najugodnejšimi pogoji.

Velika zaloga
najboljega
apnenega kisleca,
katerega kilogram daje 300 litr. plina.

Velik izbor
svetilnic
in pripadkov
za razsvetljavo.

SPECIJALITETA CESTNIH SVETILNIC,
na 1 ali 2 plamena brez dovoda plina
(priprave za dvorce [vile] kijoske in mala mesteca).

Vsprejemajo se dela za instalacije in popravljanje dovodov.

Zaloga v ulici Sanità štv. 9. — **Delavnica** v ulici S. Giorgio štv. 1

C. Klemt.
Tovarna za zatvornice (Jalousien)
Braunau na Bavarskem.

Priporoča svoja 6-kratno odlikovana novovrstna lesena zastirala (Rouleaux), zatvornice in obokнice na valjček. — Cenik gratis.

Agentje za privatne odjemalce se iščejo.

Hotel Volpich
„PRI ČRNEM ORLU" (AQUILA NERA)
TRST — Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò — **TRST**

Najbolj v središču mesta ter na novo opravljen.
KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.
V pritličju
„Restavracija Pilsen" od **F. Volpicha.**

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL
Rafaela Italia
TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnice in peresnice, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.

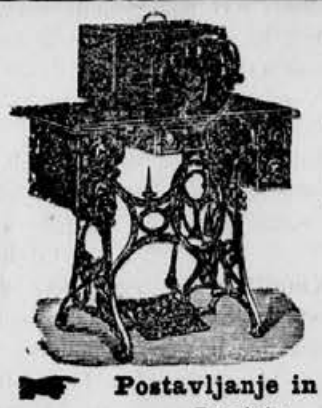

Mehanična delavnica
ANTONA SKERL-A V TRSTU,
Via S. Lazzaro štv. 6, nasproti palače Salem.
Zaloga originalnih šivalnih strojev „Adria" iz Budimpešte in koles
iz najbolj slovečih notranjih in inozemskih tovarn.

Šivalni stroji se garantujejo pet let, kolesa eno leto.

Izvršujejo se poprave šivalnih strojev, koles, motorjev na plin itd.

Delavnica za briljantno nikiliranje.
Zaloga vseh pripadkov za kolesa in šivalne stroje.

Postavljanje in popravljanje električnih zvoncev.
Prodaja — menja — najem koles.
Vsakovrstna popravljanja in naročbe zvršujejo se najnatančneje, brzo, po nizkih cenah.